Joaquim Serra

(1907-1957)

ROMÀNTICA

per a petita orquestra

clivis PUBLICACIONS

E475

Edició commemorativa del
naixement de
Joaquim Serra

Per a més informació sobre Joaquim Serra: http://www.clivis.cat - http://joaquimserra.org

Les particel·les estan disponibles en règim de lloguer. Contacti amb l'editorial.

Las partichelas están disponibles en régimen de alquiler. Contacte con el editor.

The particellas are available in rent regime. Contact with the publisher.

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

Amb la col·laboració
de la Fundació Autor

fundació autor

Ref. E/475
ISMN: 979-0-3502-0626-9 Ed. digital
ISWC: TO416924838

Primera edició : Gener 2008

Edita: CLIVIS Publicacions
Mil·là i Fontanals, 14, 3r. 9a.
Tel. (34) 934 588 989 - 08012 Barcelona
clivis@clivis.cat

Joaquim Serra: Romàntica, per a petita orquestra

Segons el catàleg d'obres que el mateix Joaquim Serra va escriure al llarg de la seva vida, aquesta obra per a piano i petita orquestra és l'opus número 31 i data de l'any 1928. Superar la trentena d'obres produïdes amb només 21 anys dóna una idea de la facilitat d'escriptura que tenia l'autor. Fins aquell moment s'havia prodigat com a compositor de sardanes i obres lliures per a cobla, de cançons amb acompanyament de piano i havia compost també la seva primera obra cambrística: un *Trio* per a violí, violoncel i piano.

Aquesta és, doncs, la seva primera obra orquestral. Malgrat que hi ha una altra versió de l'obra, per a piano i cordes, la més reconeguda és aquesta que compta amb una orquestra gairebé mozartiana. El piano no hi té un paper solista, malgrat que en ocasions les seves intervencions són molt destacades, sinó que forma part de l'element orquestral. L'obra és, com el seu títol indica, un poema romàntic que comença amb ànim apassionat i una melodia llarga i ampla plena d'expressivitat. La part del piano, gairebé sempre en arpegis, crea un clima eteri que va portant de la mà les intervencions orquestrals, plenes de color i bon gust. La part central de l'obra abans de la reexposició del tema principal està formada per quatre intervencions solistes: primer és el violí el que dóna pas al clarinet, i la flauta recull el testimoni per deixar-lo, finalment, al violoncel.

El bon gust és present al llarg de l'obra, sense excessos i sense caure en la temptació de fer sobresortir el piano per sobre del gruix orquestral.

David Puertas Esteve

Joaquim Serra i Corominas

Neix a Peralada (Alt Empordà) el 1907 i mor a Barcelona el 1957. Fill de Josep Serra i Bonal, estudià amb ell, amb Lluís Millet i amb Enric Morera. El 1923 va escriure la seva primera sardana. Va guanyar dos premis "Concepció Rabell": amb *el Trio en mi* (1926) i amb *les Variacions per a orquestra i piano* (1928), així com diferents premis dels concursos "Sant Jordi" amb *Impressions Camperoles* (1926), *La Fira, Glossa del ball de gitanes* i *La presó de Lleida*.

És autor d'una cinquantena de sardanes d'una qualitat extraordinària, com *La primera volada* (1921), *Infantívola* (1922), *Tendresa, Joiosa, Rocacorba* i *Apassionada*, totes escrites el 1936, etc. Dels seus poemes simfònics destaca la seva obra pòstuma *Puigsoliu*.

El 1934 fou nomenat director artístic de ràdio Associació de Barcelona. El 1948 dictà un curs d'orquestració per a cobla, que resumí en el seu *Tractat d'Instrumentació per a cobla* (1957).

Joaquim Serra: Romàntica, per a petita orquestra

Según el catálogo de obras que el mismo Joaquim Serra escribió a lo largo de su vida, esta obra para piano y pequeña orquesta es el opus número 31 y está fechada en el año 1928. Superar las treinta obras producidas con solo 21 años nos dará una idea de la facilidad de escritura que tenia el autor. Hasta aquel momento se había prodigado como compositor de sardanas y obras libres para cobla (formación de viento tradicional de Catalunya), de canciones acompañadas al piano y además había compuesto ya su primera obra de cámara: un *Trio* para violín, violoncelo y piano.

Ésta es, pues, su primera obra orquestal. Aunque existe otra versión de la obra, para piano y cuerdas, la más reconocida es la que se presenta en esta edición que cuenta con una orquesta casi mozartiana. El piano no desempeña un papel como solista, a pesar de que sus intervenciones son a menudo muy destacadas, sinó que forma parte del elemento orquestal. La obra es, com su título indica, un poema romántico que empieza con ánimo apasionado y una melodía larga e intensa llena de expresividad. La parte del piano, casi siempre en arpegios, crea un clima etéreo que conduce con maestría las intervenciones orquestales llenas de color y buen gusto. La parte central de la obra antes de la reexposición del tema principal está formada por cuatro intervenciones solistas: primero el violín da paso al clarinete, y luego la flauta recoge el testimonio para entregarlo, finalmente, al violoncelo.

El buen gusto está presente a lo largo de toda la pieza, sin excesos y sin caer en la tentación de otorgar al piano un protagonismo por encima del conjunto orquestal.

David Puertas Esteve

Joaquim Serra

Nace en Peralada (Alt Empordà) en 1907 y muere en Barcelona en 1957. Hijo de Josep Serra i Bonal, estudió con él, con Lluís Millet y Enric Morera. En 1923 escribe su primera sardana. Ganó dos premios "Concepció Rabell": con *Trio en mi* (1926) y con *Variacions per a orquestra i piano* (1928), así como diferentes premios de los concursos "Sant Jordi" con la obra *Impressions Camperoles* (1926), *La Fira, Glossa del ball de gitanes* y *La presó de Lleida*.

Es autor de unas cincuenta sardanas de una calidad extraordinaria, como *La primera volada* (1921), *Infantívola* (1922), *Tendresa, Joiosa, Rocacorba* y *Apassionada*, todas escritas 1936, etc. De sus poemas sinfónicos destaca , su obra póstuma titulada *Puigsoliu*.

En 1934 fue nombrado director artístico de radio Associació de Barcelona. En 1948 dictó un curso de orquestación para cobla, que resumió en su *Tractat d'Instrumentació per a cobla* de 1957.

Joaquim Serra: *Romàntica*, for small orchestra

According to the catalogue that Joaquim Serra did of his own work during his life time, this piece of work for piano and orchestra figures as Opus number 31 and is dated 1928. To exceed the production of thirty pieces in only 21 years shows the author's gift for writing. Up until that moment he had been known as a composer for *sardanas* (Catalan folk dance) and freestyle popular songs, as well as popular songs accompanied by piano and had also composed his first chamber piece: a *Trio* for violin, viola and piano.

This is, therefore, his first orchestral piece. Even though there is another version (for piano and strings) this is the most well known and played with a Mozart style orchestra. The piano does not have a soloist part, in spite of appearing notoriously, but becomes part of the orchestral element. This work as described by its title is a romantic poem starting with passionate spirit and with a long and wide melody full of expressivity. The piano part, nearly always in arpeggios, creates an ethereal climate leading to the orchestral interventions, full of colour and good taste. The central part, before re-exposing the main theme, consists of four soloist interventions: the first is the violin which gives way to the clarinet; the flute collects the testimony to pass it on finally to the cello.

The piece is full of good taste without excesses and most of all not falling into the temptation of making the piano outstand the thickness of the orchestra.

David Puertas Esteve

Joaquim Serra

Was born in Peralada (Alt Empordà) in 1907 and died fifty years later in Barcelona. The son of Josep Serra i Bonal, he studied with his father, Lluís Millet and Enric Morera and he wrote his first *sardana* (a typical Catalan dance) in 1923. He won two *"Concepció Rabell"* awards, for *Trio en mi* (1926) and *Variacions per a orquestra i piano* (1928), in addition to various prizes at the *"Sant Jordi"* competitions, specifically for *Impressions Camperoles* (1926), *La Fira, Glossa del ball de gitanes* and *La presó de Lleida*.

He wrote approximately fifty outstanding *sardanas*, such as *La primera volada* (1921), *Infantívola* (1922), *Tendresa, Joiosa, Rocaborba* and *Apassionada* (all in 1936). Serra's posthumous piece of work, *Puigsoliu* was the best of his symphonic poems.

In 1934, he was appointed artistic director of the *Associació de Barcelona* radio station. He gave a course on orchestration for brass bands in 1948, which he summarised in his book, *Tractat d'Instrumentació per a cobla* (Instrumentation for brass bands) in 1957.

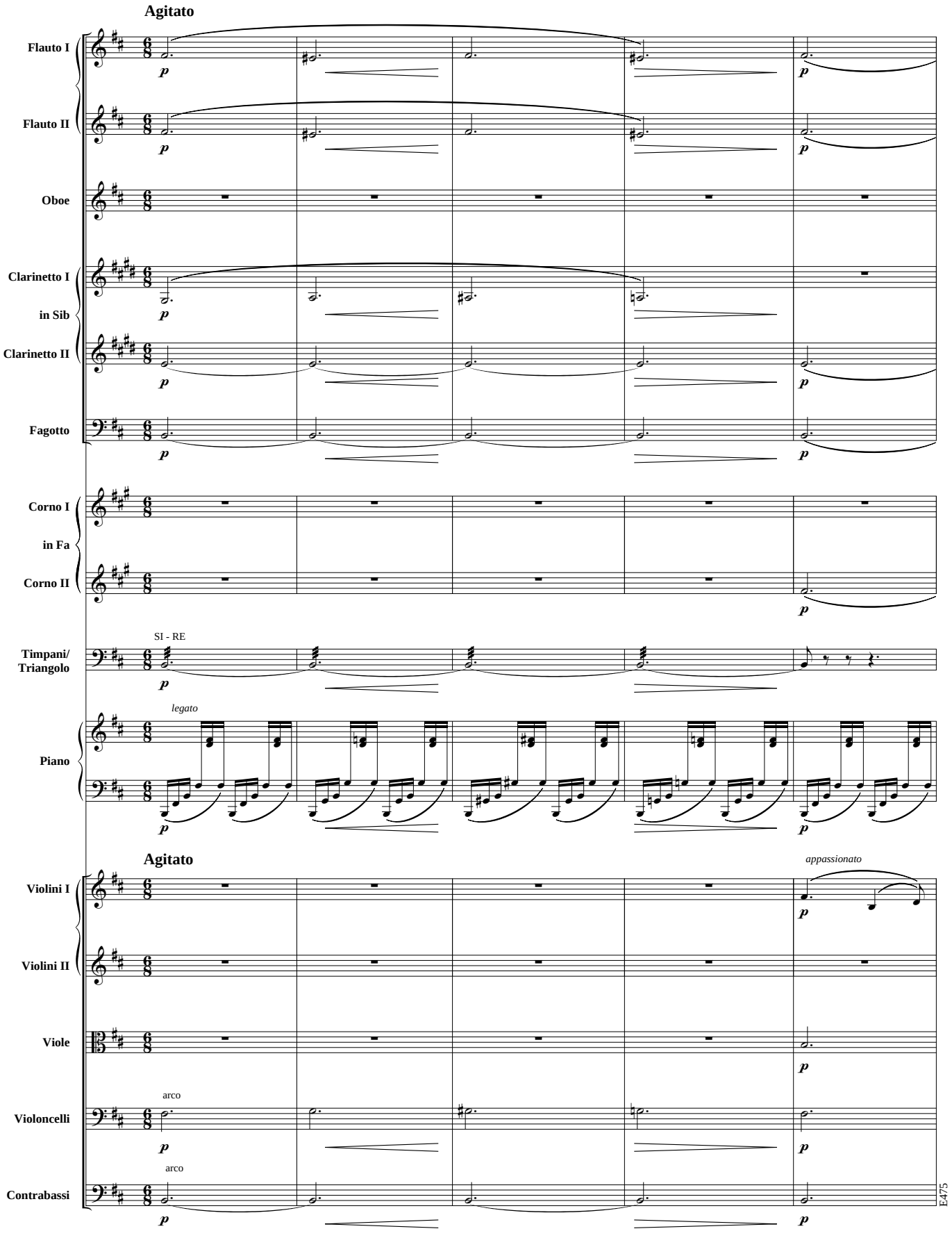

© 2007 by Hereus de Joaquim Serra i Corominas. Barcelona. Tots els drets a CLIVIS Publicacions. Barcelona (UE).

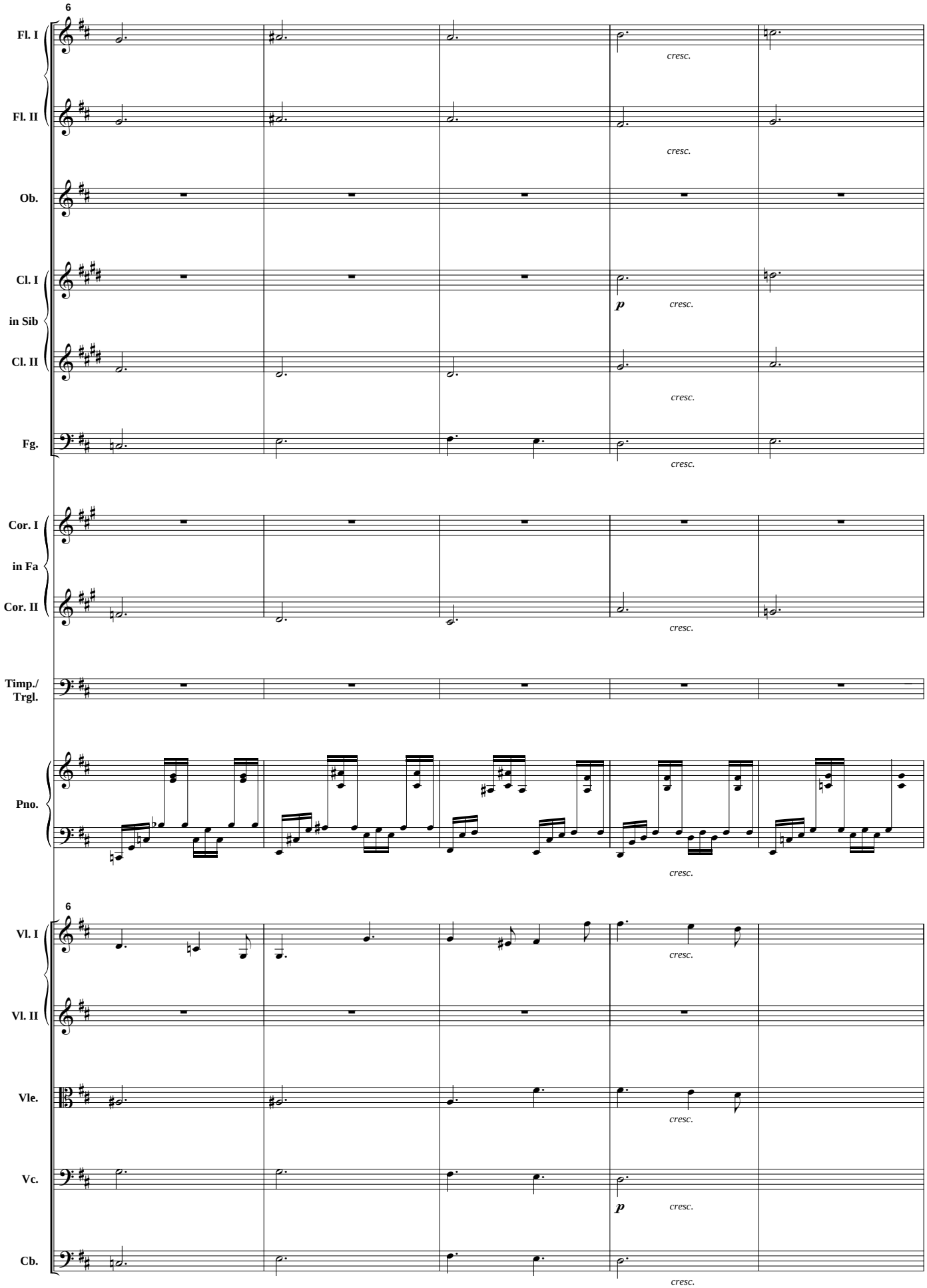
6
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
6
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.
cresc.
p

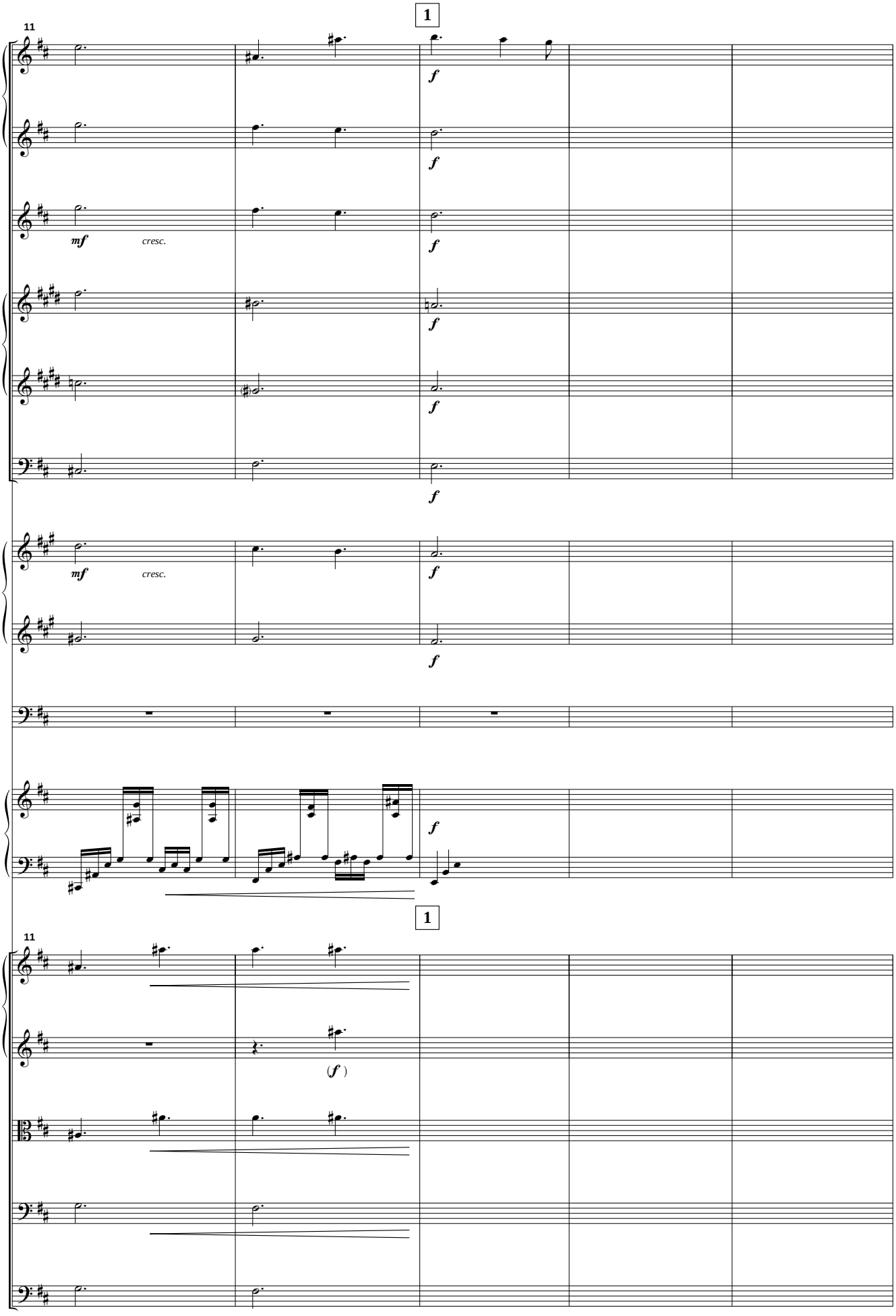
1
11
f
mf
cresc.
1
11
(f)

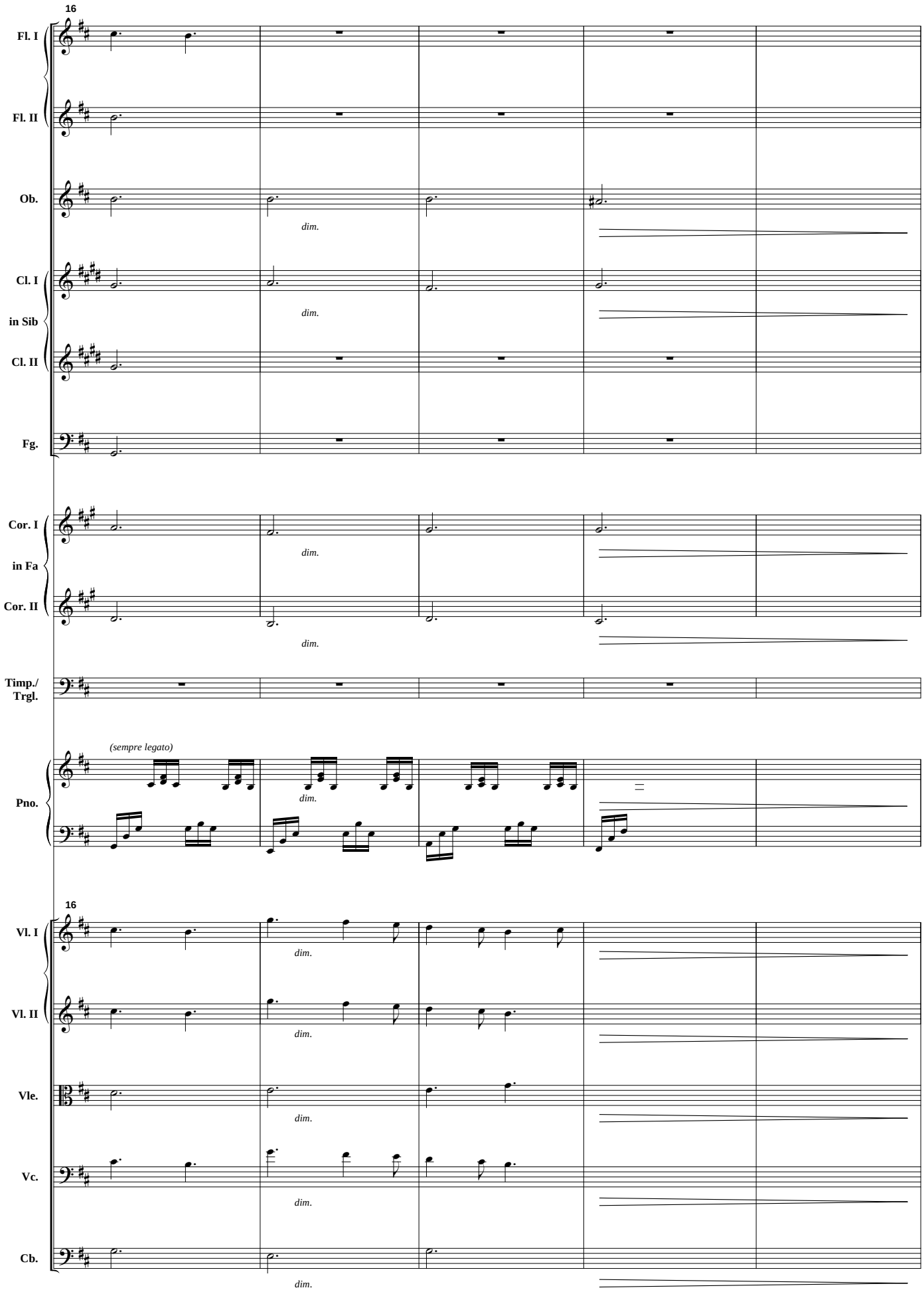
16
Fl. I
Fl. II
Ob.
dim.
Cl. I
in Sib
Cl. II
dim.
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
dim.
dim.
Timp./
Trgl.
(sempre legato)
Pno.
dim.
16
Vl. I
dim.
Vl. II
dim.
Vle.
dim.
Vc.
dim.
Cb.
dim.

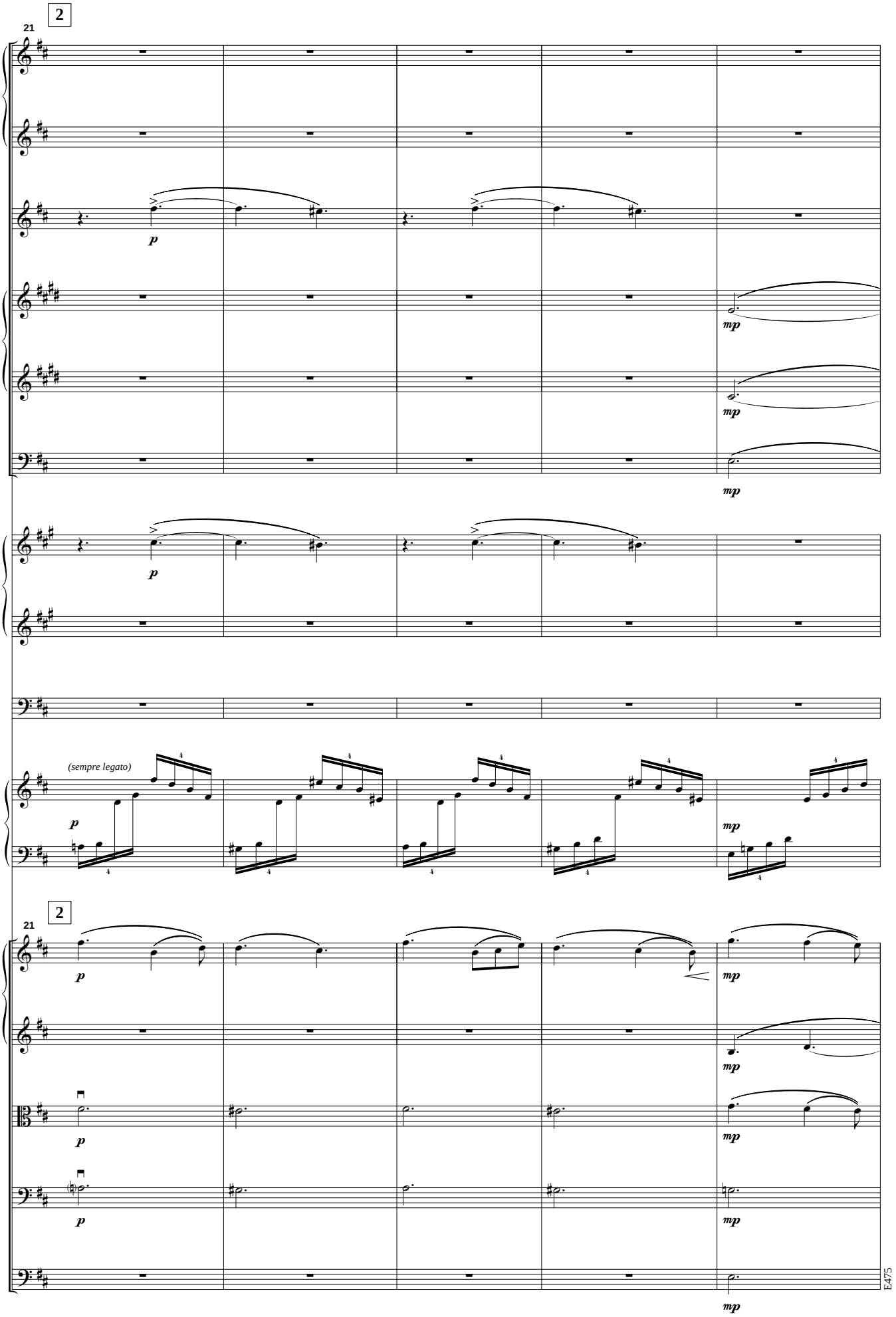
2
21
p
mp
(sempre legato)
2
21
E475

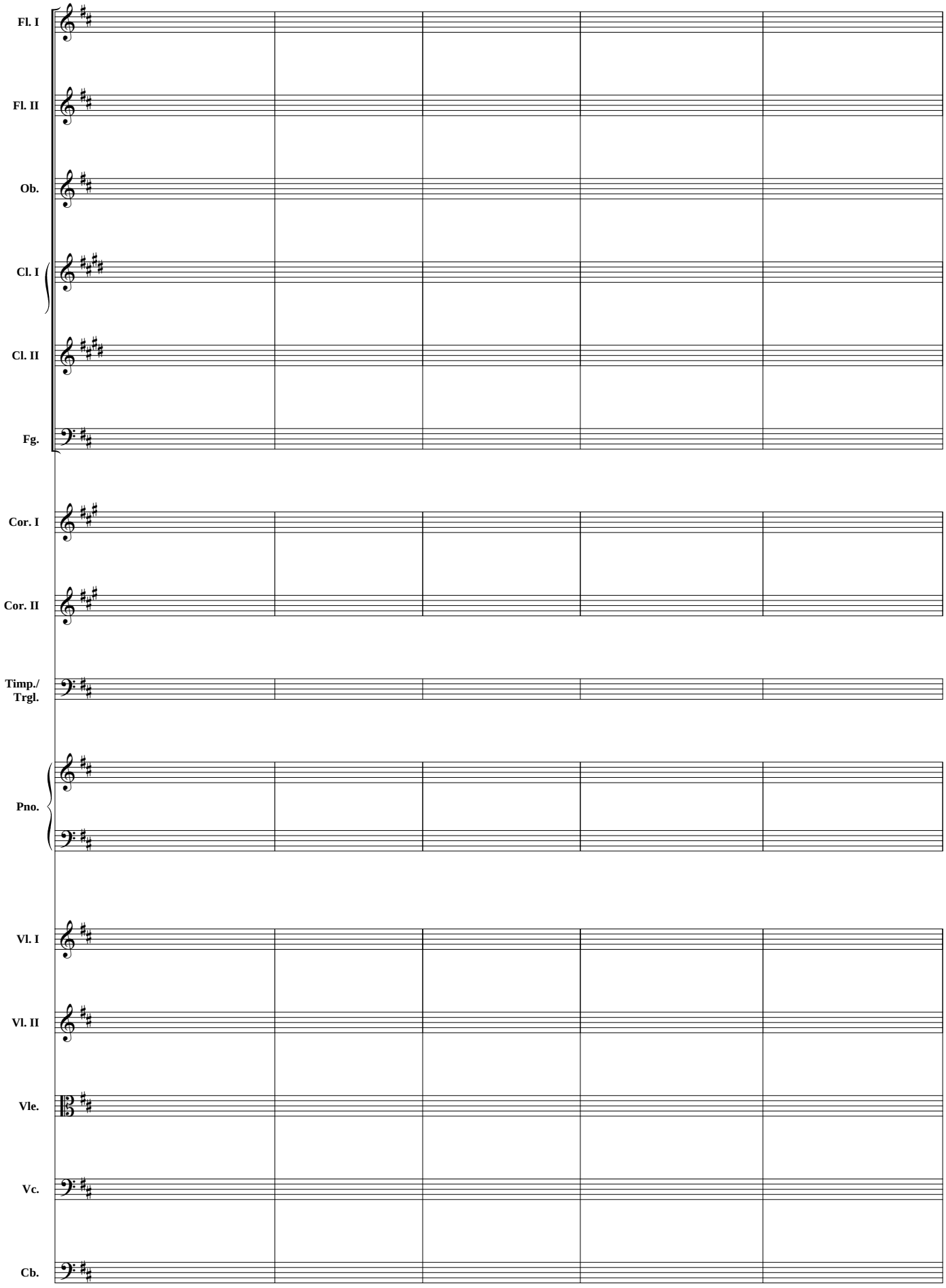
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
Cl. II
Fg.
Cor. I
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.

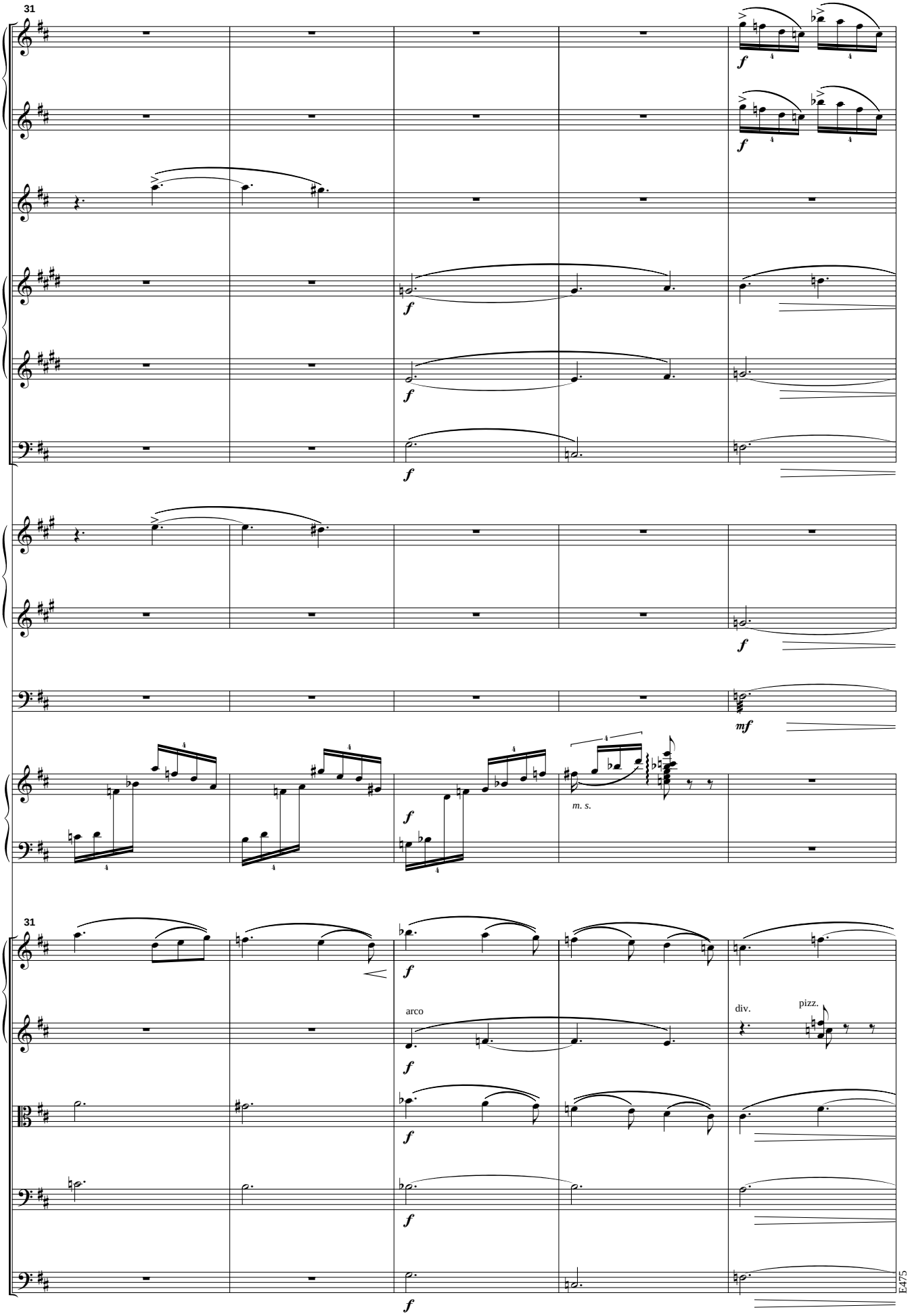
31
f
m. s.
mf
31
arco
div.
pizz.
E475

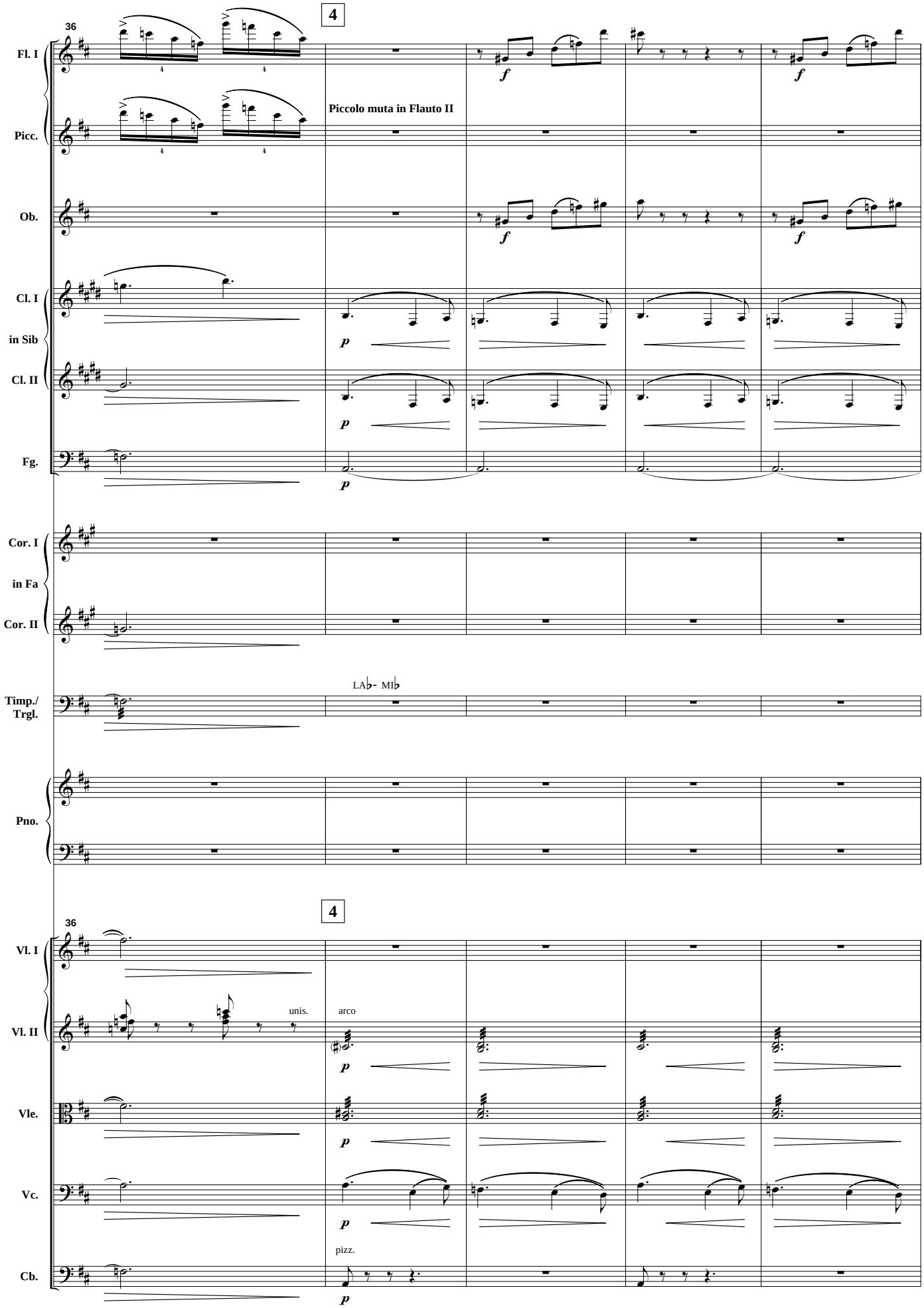
36
4
Fl. I
Picc.
Piccolo muta in Flauto II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
LA♭- MI♭
Pno.
36
4
Vl. I
Vl. II
unis.
arco
Vle.
Vc.
pizz.
Cb.

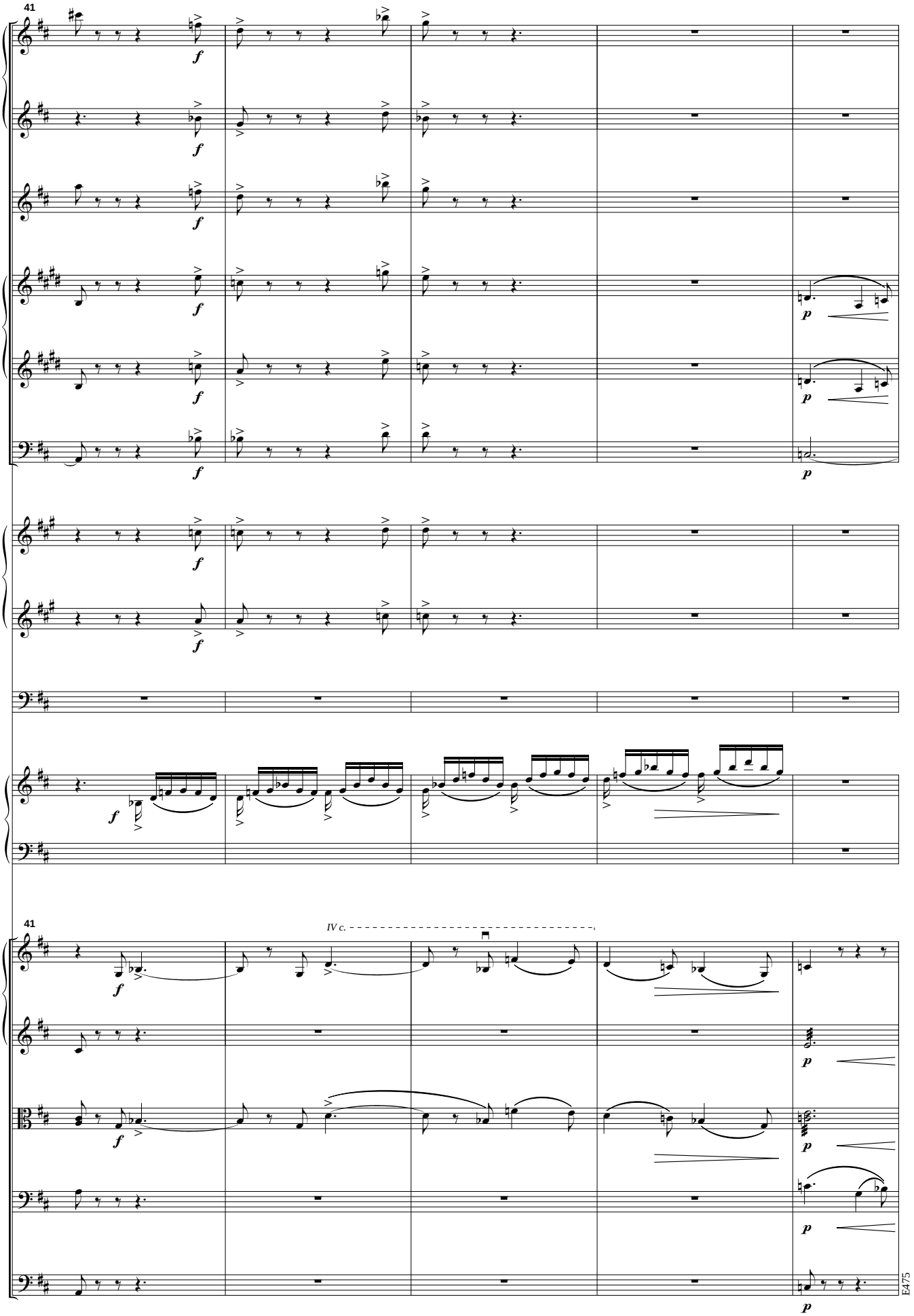
41
f
p
41
IV c.
E475

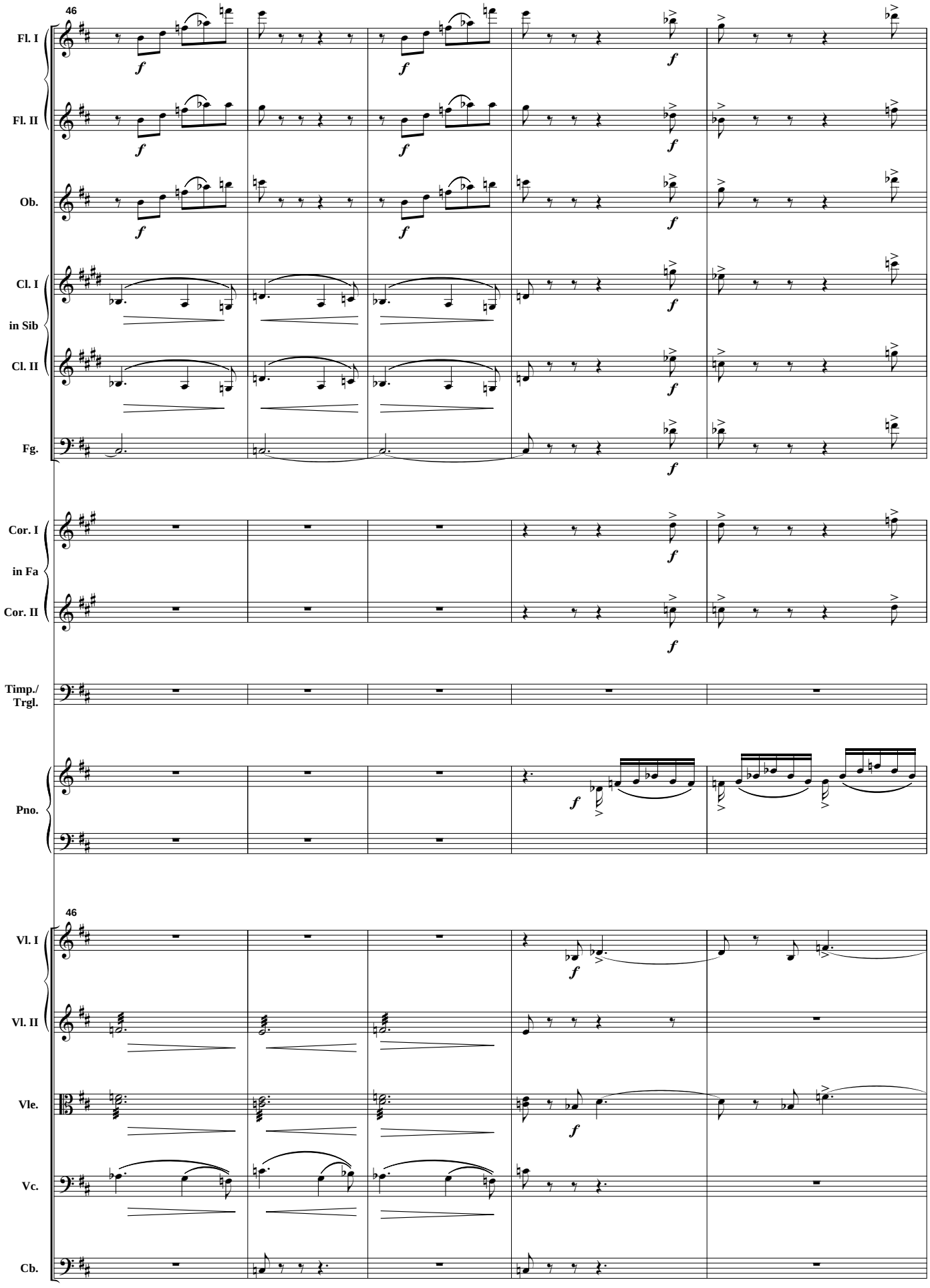
46
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
46
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.

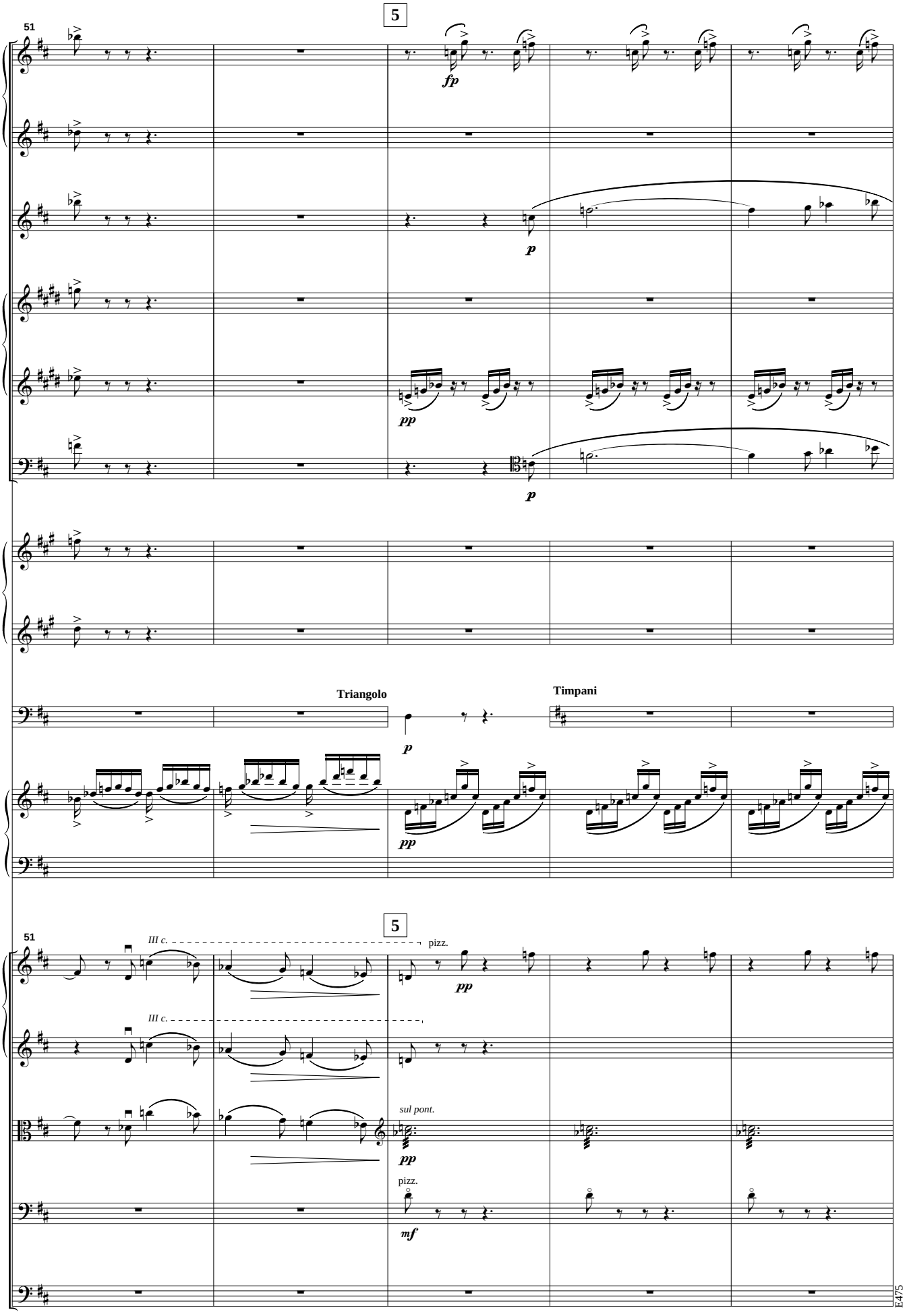
5
51
fp
p
pp
p
Triangolo
Timpani
p
pp
5
51
III c.
pizz.
pp
III c.
sul pont.
pp
pizz.
mf
E475

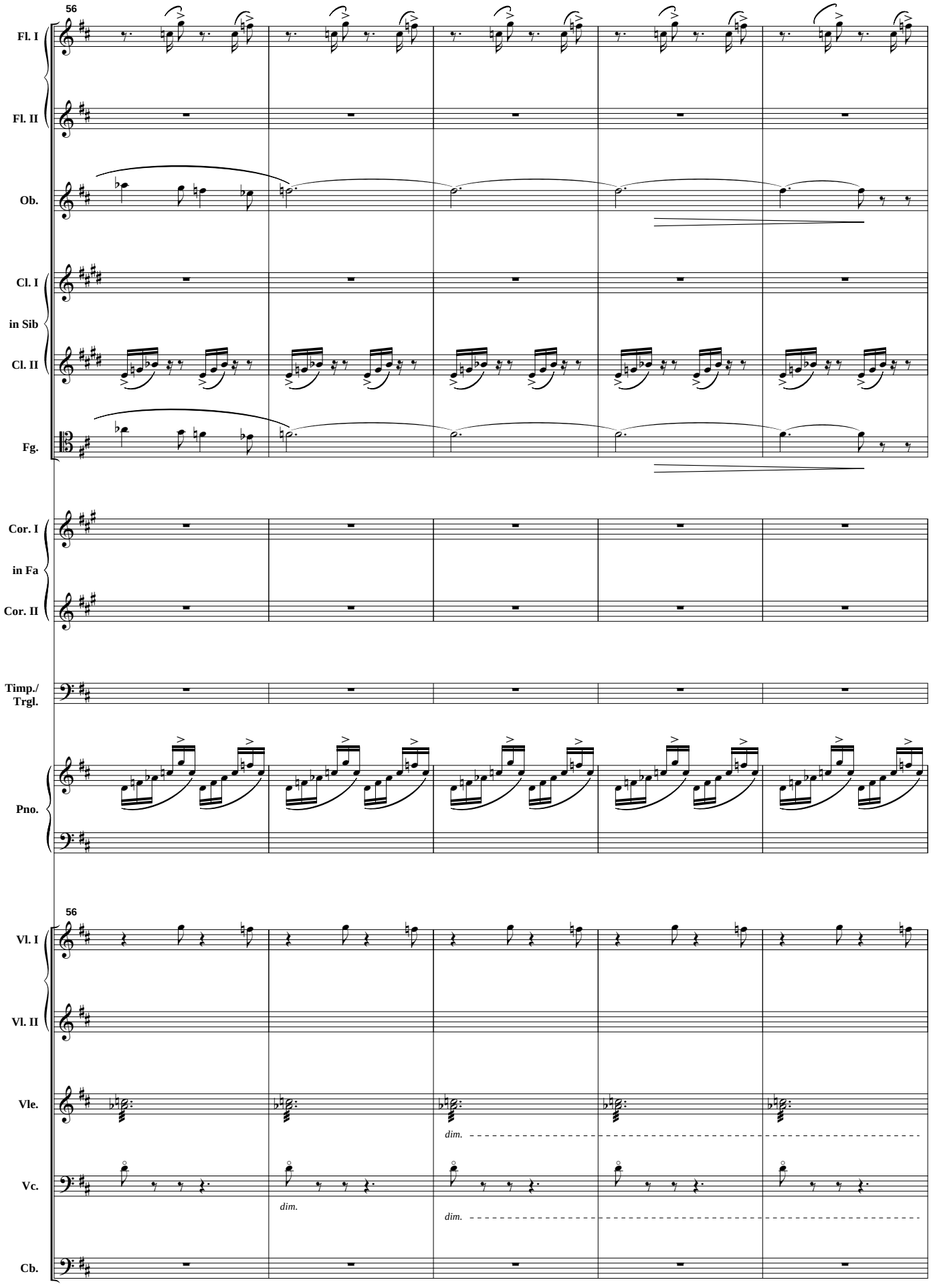
56
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
56
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.
dim.
dim.
dim.

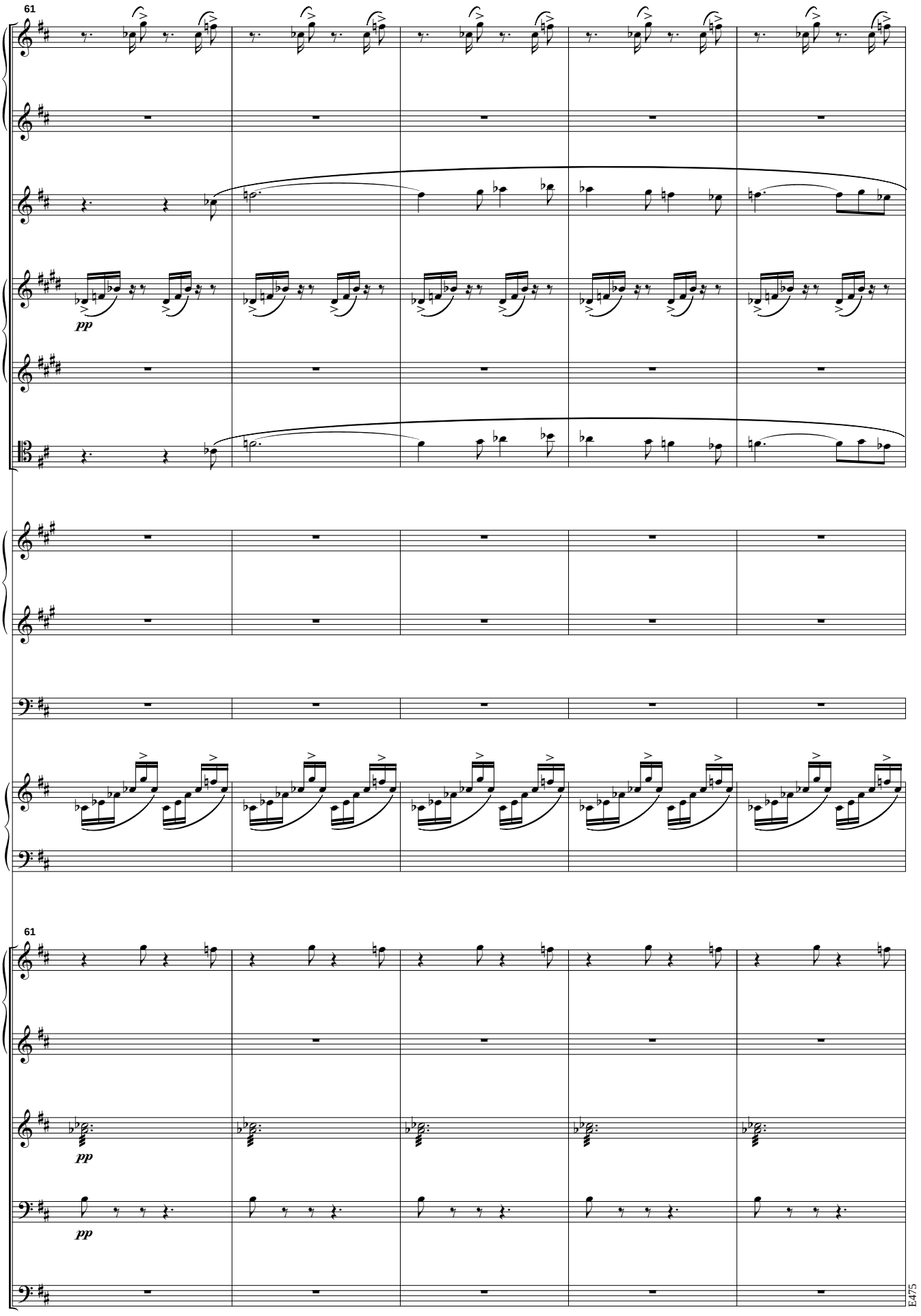
61
pp
61
pp
pp
E475

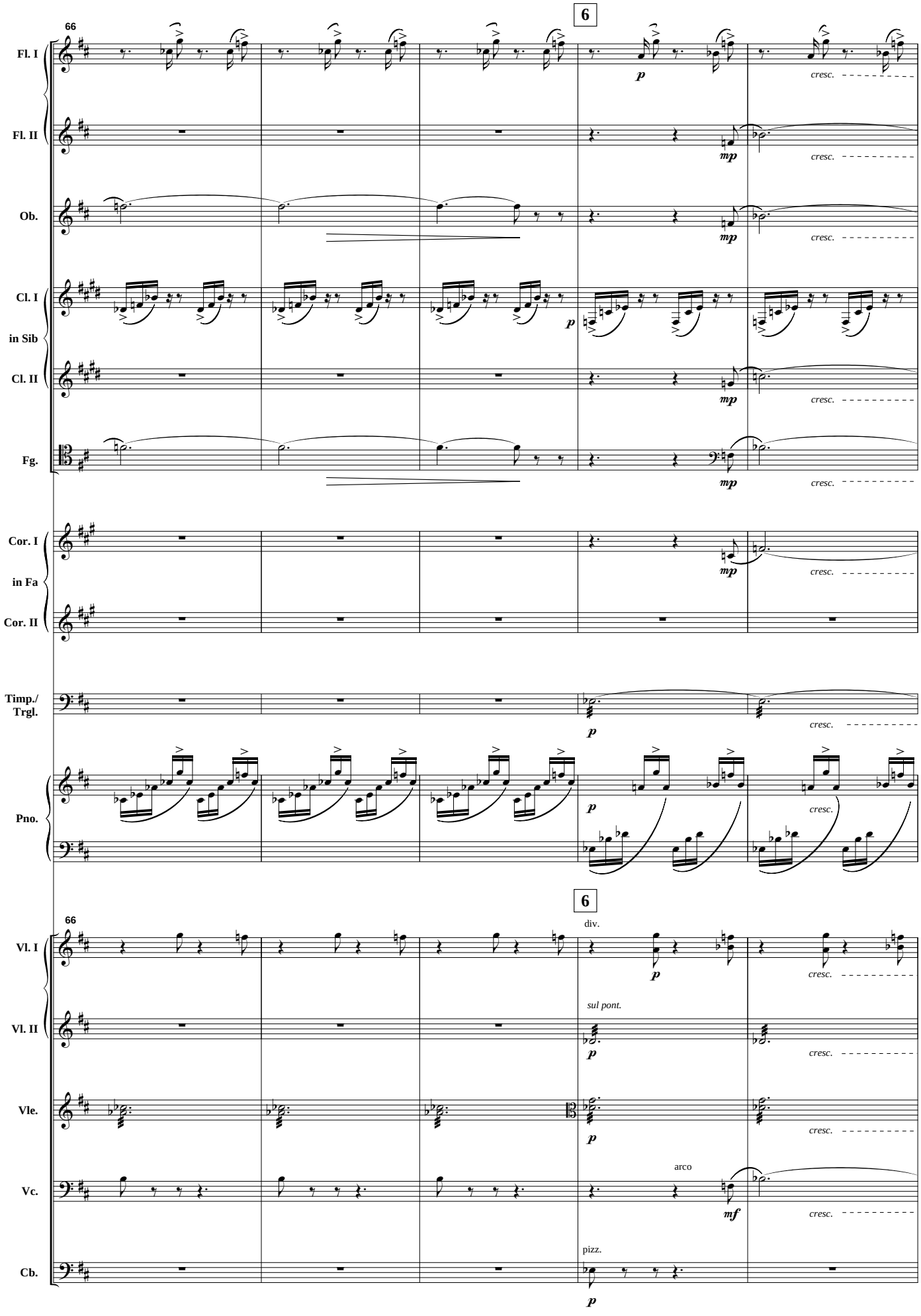
66
6
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
66
6
div.
Vl. I
Vl. II
sul pont.
Vle.
Vc.
arco
Cb.
pizz.
p
mp
mf
cresc.

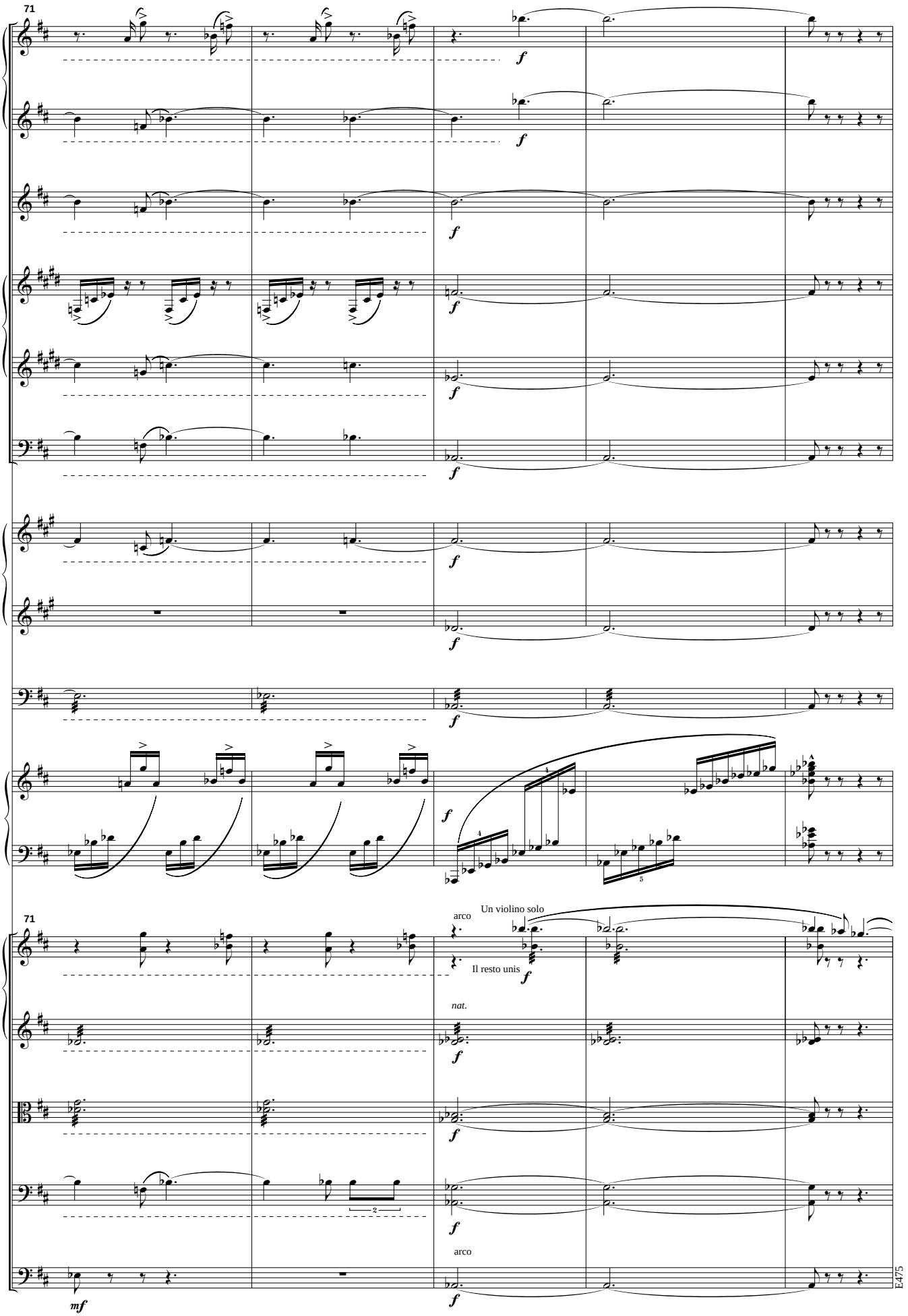
71
f
71
Un violino solo
arco
Il resto unis
nat.
arco
mf
E475

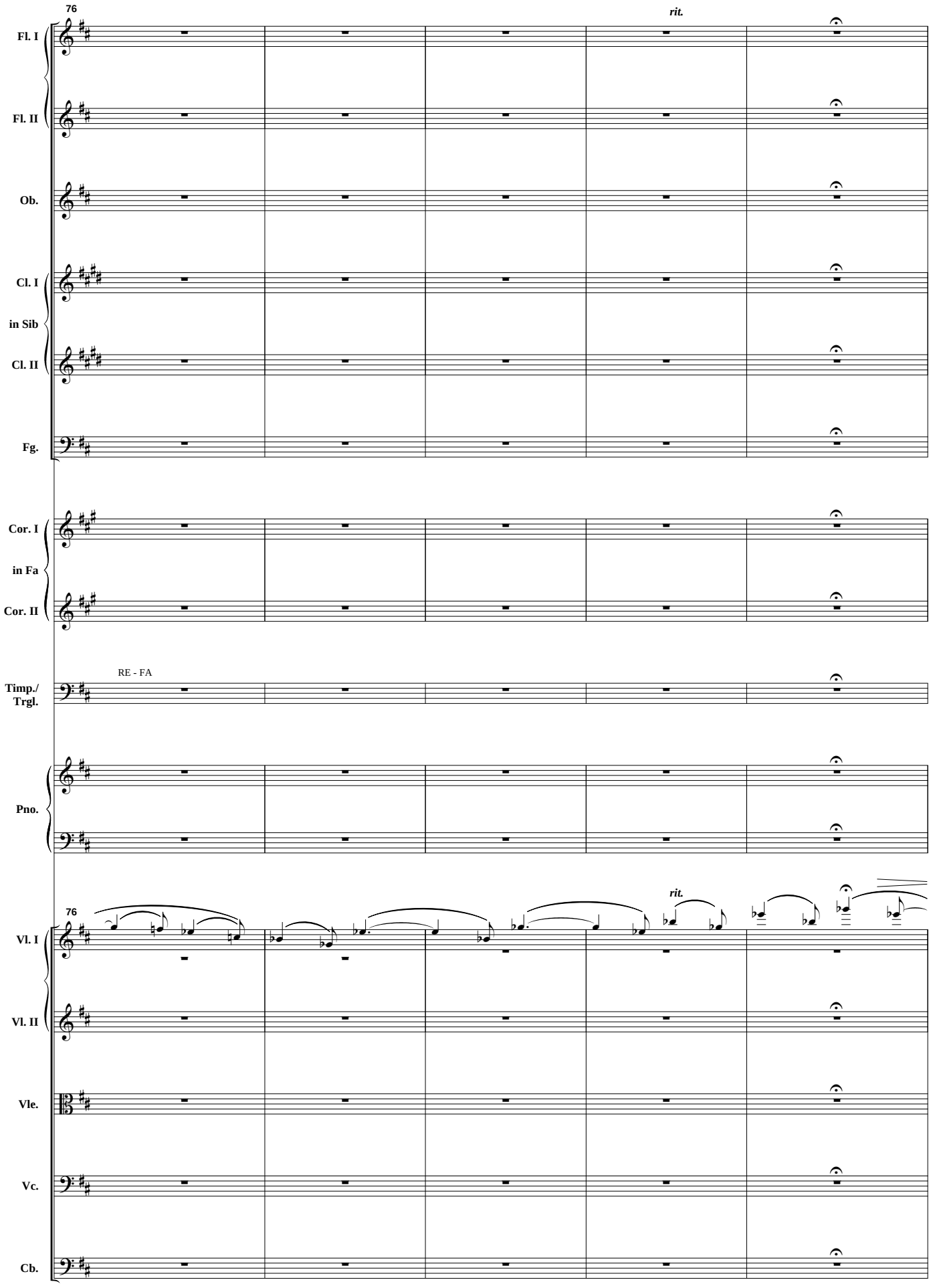
76
rit.
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
RE - FA
Timp./
Trgl.
Pno.
76
rit.
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.

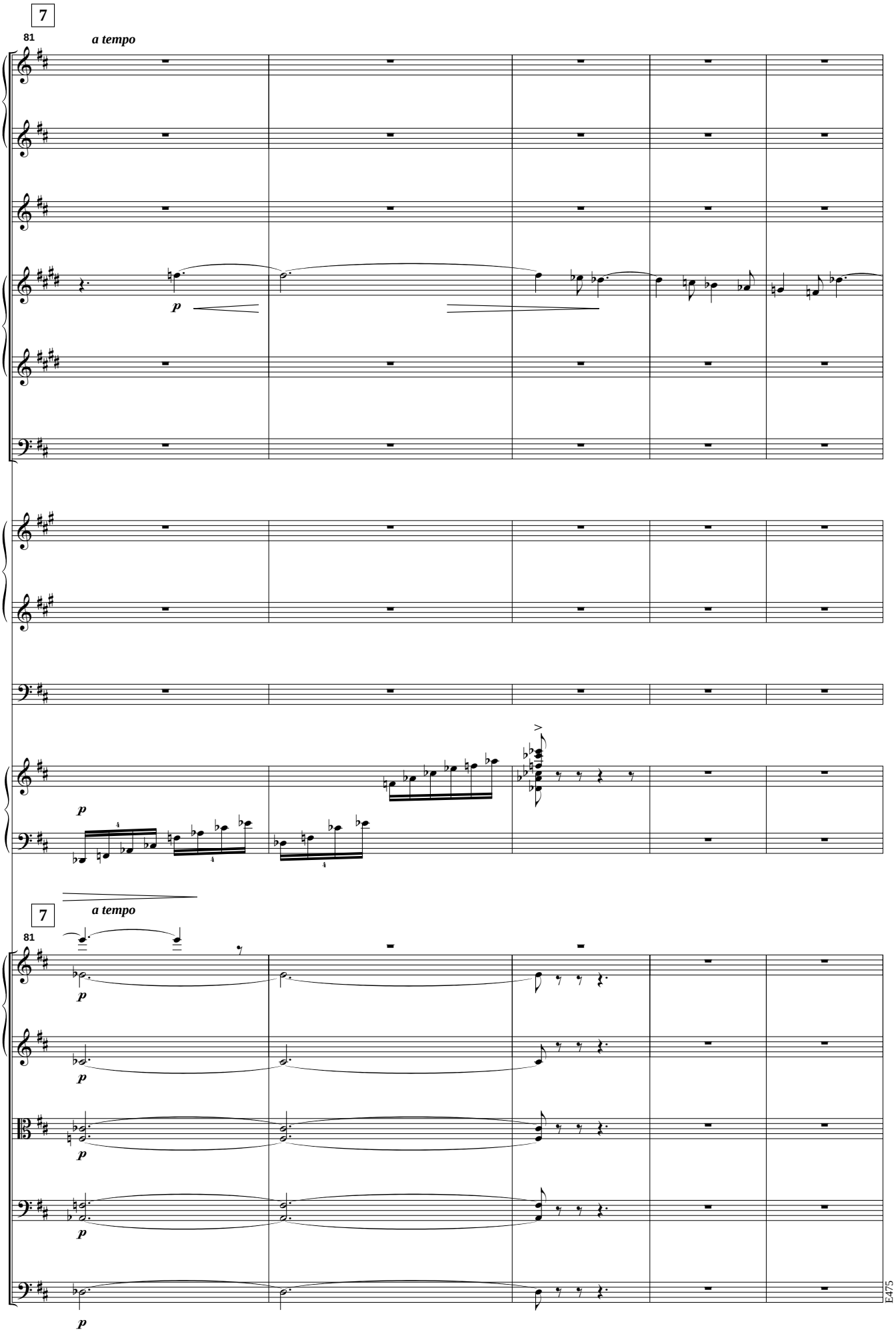
7
81
a tempo
p
p
7
81
a tempo
p
p
p
p
p

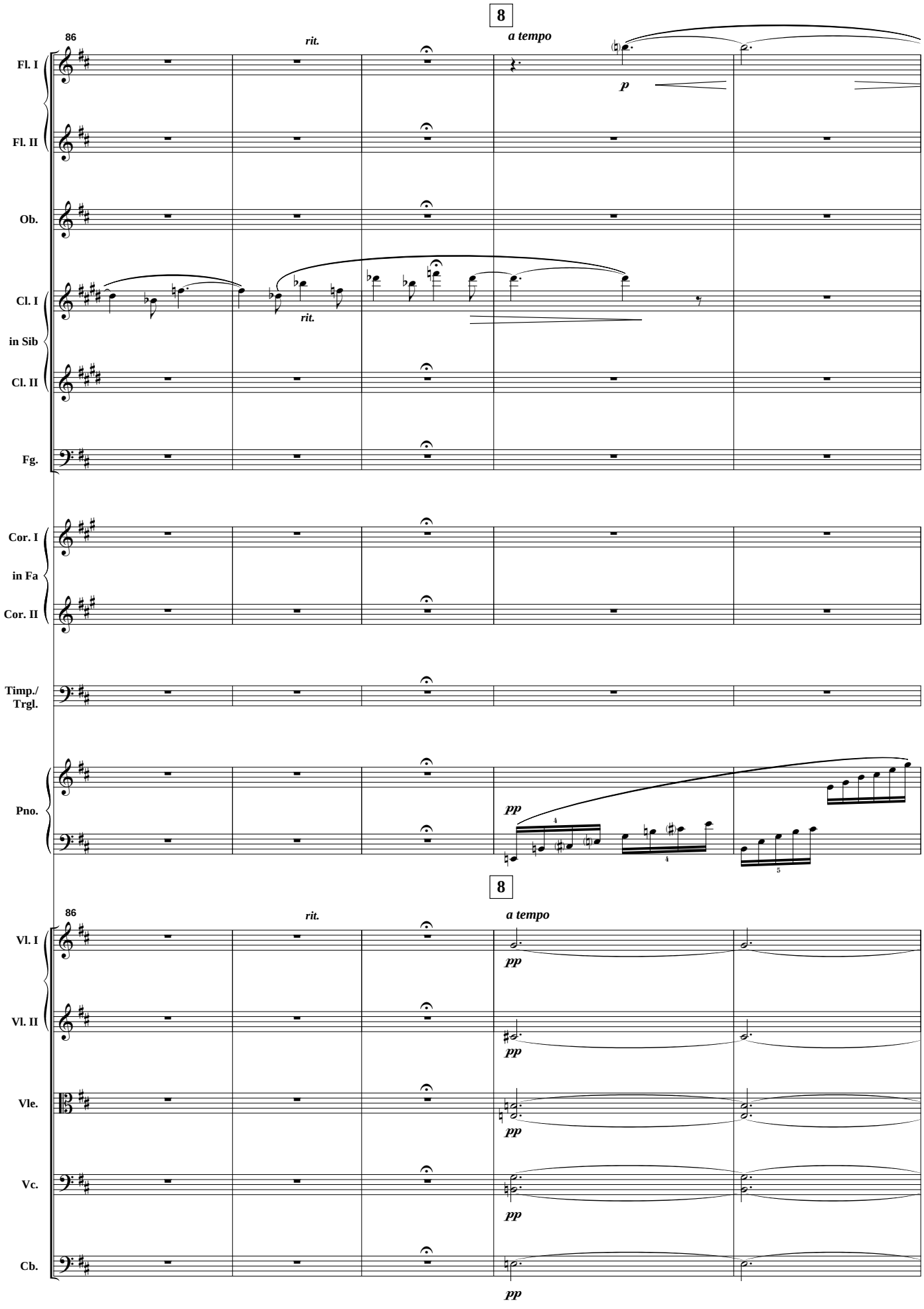
8
86
rit.
a tempo
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
p
pp
8
86
rit.
a tempo
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.
pp

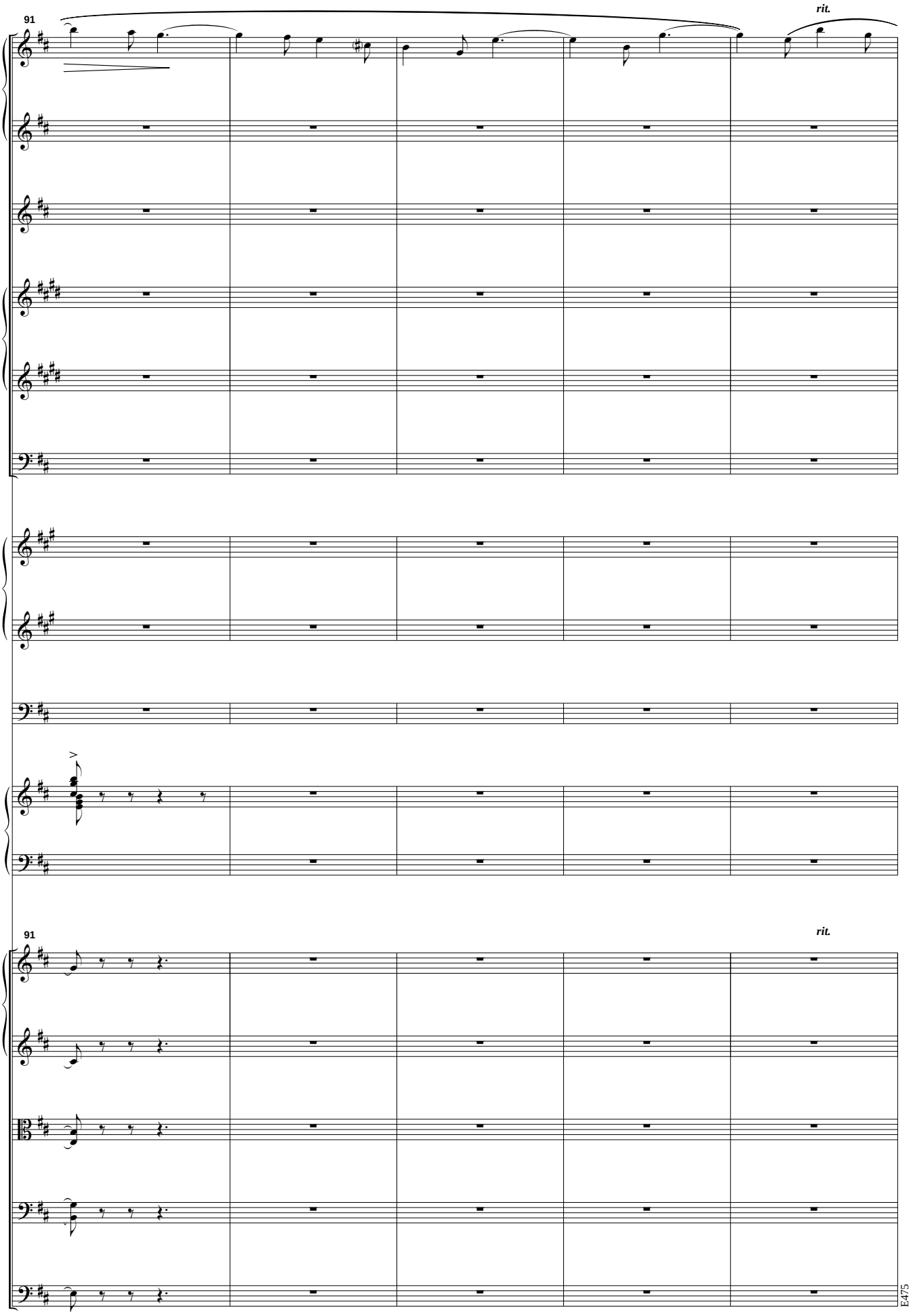
91
rit.
91
rit.
E475

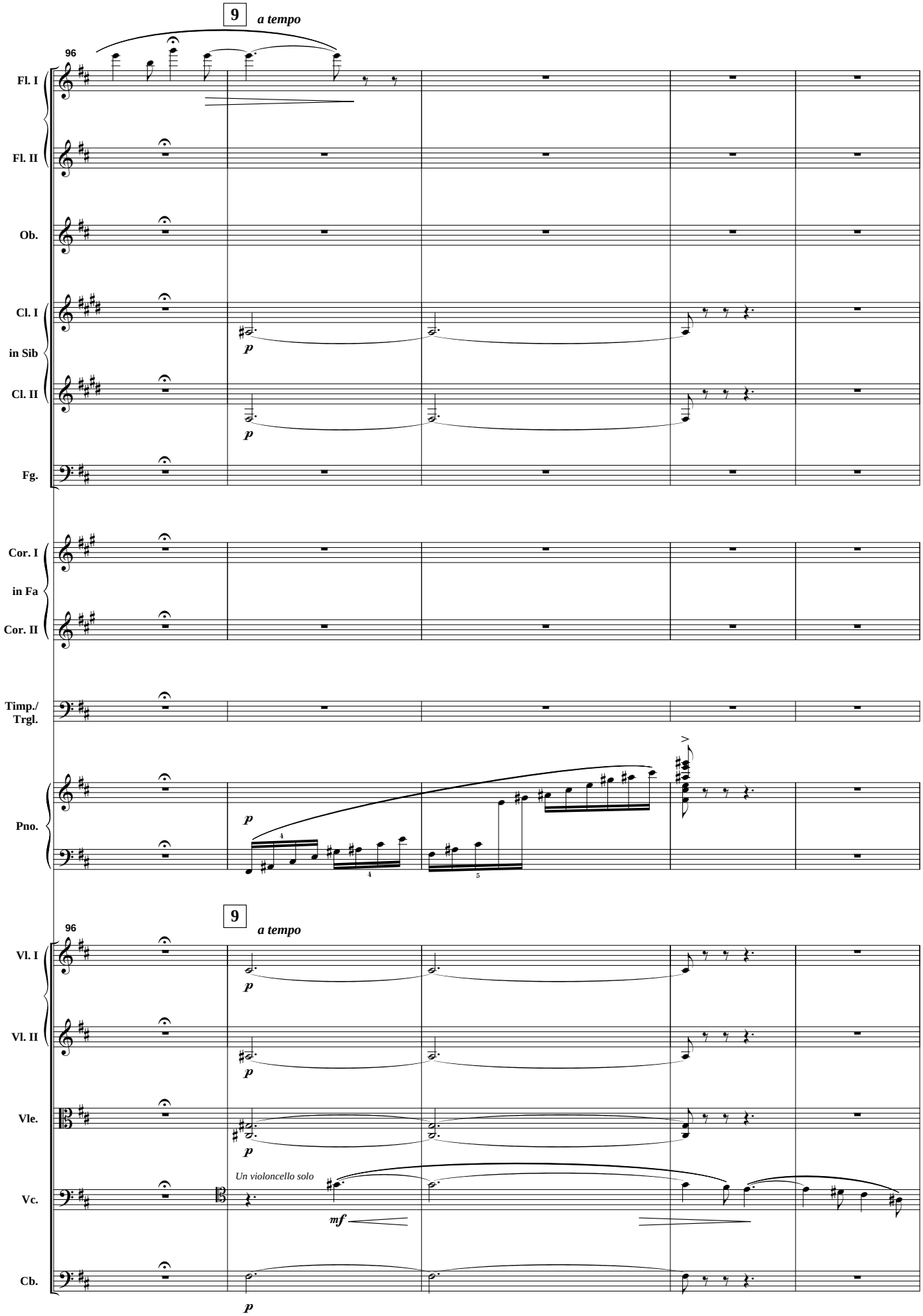
9
a tempo
96
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
p
9
a tempo
96
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.
Un violoncello solo
mf
p

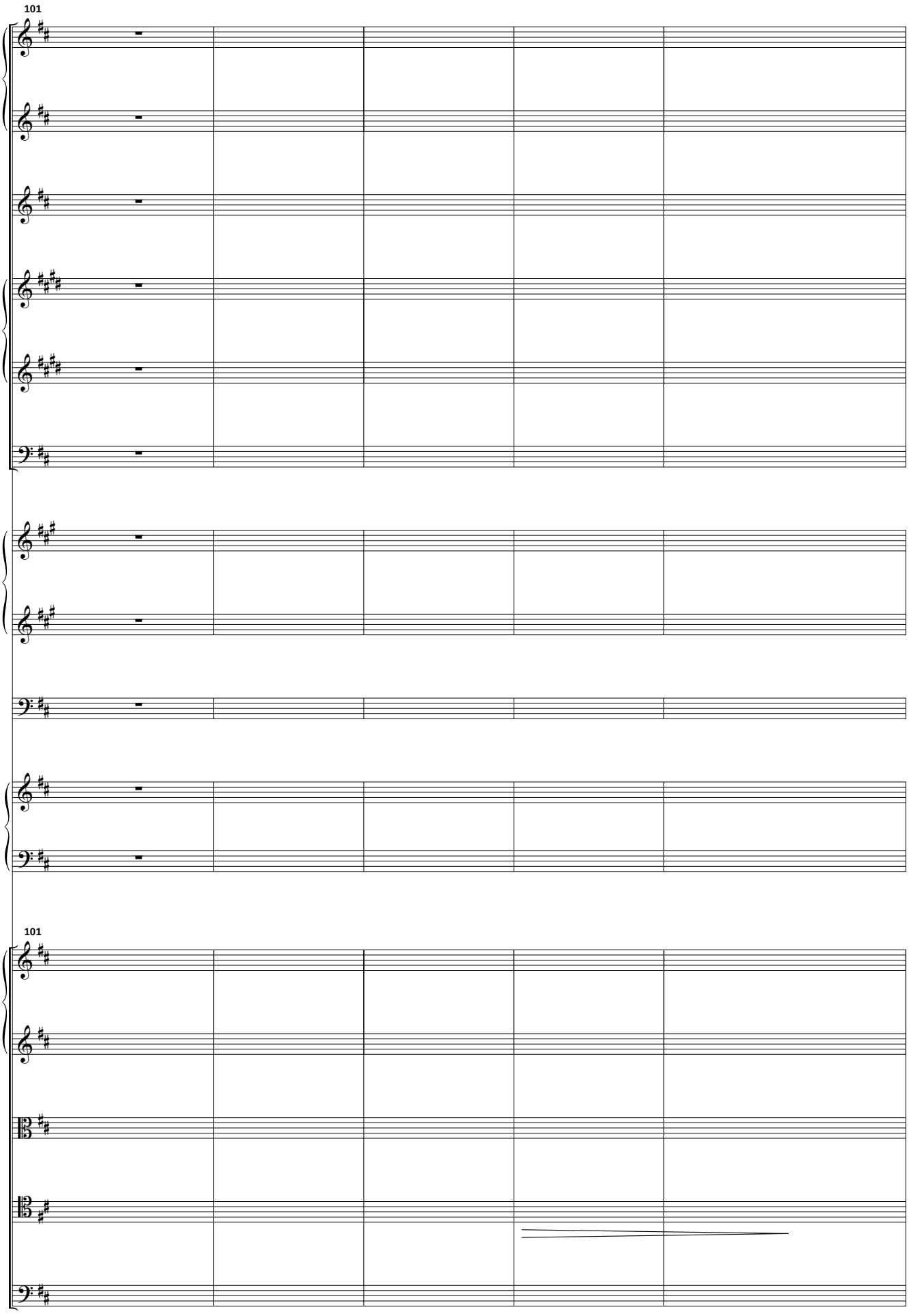
101
101

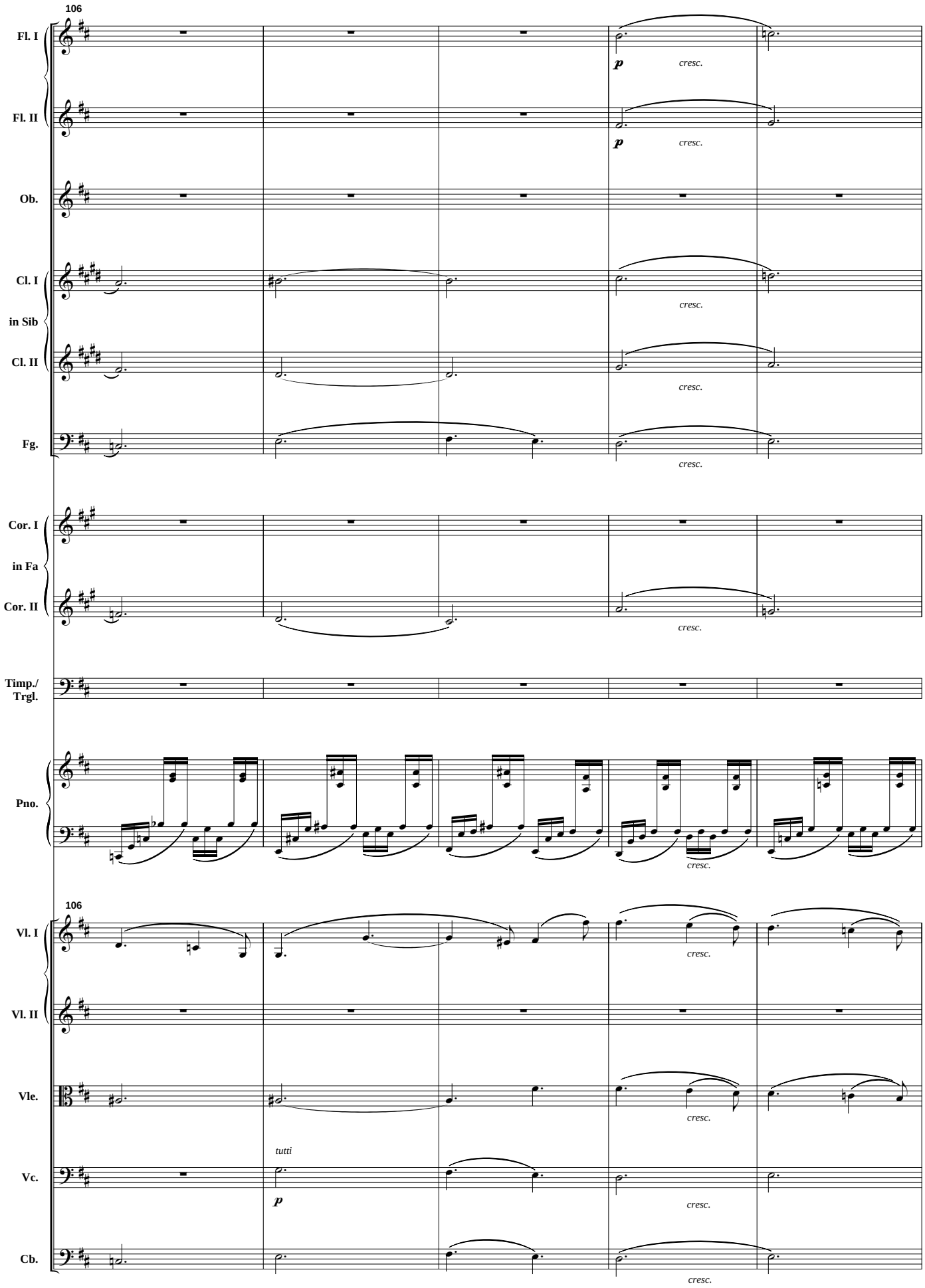
106
Fl. I
Fl. II
Ob.
Cl. I
in Sib
Cl. II
Fg.
Cor. I
in Fa
Cor. II
Timp./
Trgl.
Pno.
106
Vl. I
Vl. II
Vle.
Vc.
Cb.
p
cresc.
tutti

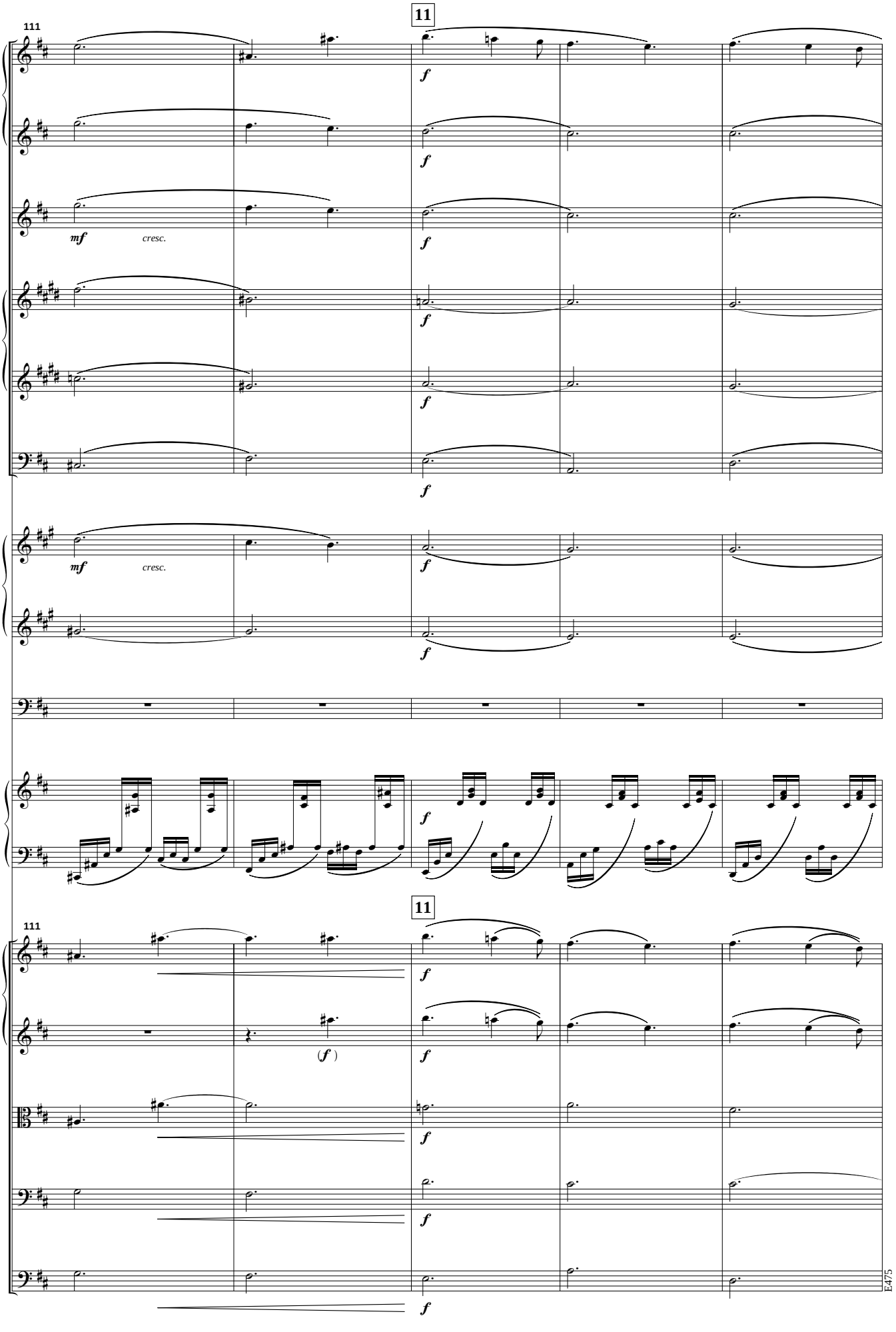
111
11
mf
cresc.
f
(f)
E475